

lede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa et Forhold, der, hvad der vel ikke er helt uventet ogsaa fra den Side, vækker nogen Utilfredshed i Landbo- og Haandværkerkredse hos os, nemlig Skatten af Benzin, der bruges til stationære Motorer i Landbo- og Haandværkerkredse. Det er et Spørgsmaal, der har været meget omdrøftet og fremkaldt stor Vanskelighed. Vi ved alle fra Forhandlingerne om Benzinskatten, hvor vanskeligt det var at faa det Spørgsmaal løst, derfor blev det ikke løst. Loven blev gennemført, fordi den paa anden Maade bød saa store Fordele for Amtet og Kommuner, at den maatte gennemføres, og efter de indhentede Oplysninger mente man, at Antallet af disse stationære Motorer kun var minimalt.

Det viser sig imidlertid, at der er en hel Del af dem; jeg har Indtrykket af, at der er flere af dem hos os end i det øvrige Land. Det var i Tiden før Krigen, de vandt stærkt Indpas. Der er Byer, der har op imod 10 stationære Motorer, der anvendes i Landbrug og Haandværk; det er et ikke lille Antal. Det er aldrig behageligt at betale Skat, men endnu mindre behageligt for disse Folk at betale Skat for Vejslid af deres stationære Motorer. Og jeg vil haabe, at man kan finde en Udvej, en Vej, der er fremkommelig, for at man kan fritage dem for den. For Fiskerne er der allerede sket en Løsning.

Jeg skal saa til Slut rette et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Schmidt. Det ærede Medlems økonomiske Betragtninger skal jeg ikke komme ind paa; de er allerede gendrevet fra dette Sted. Jeg skal blot paapege, at det er den tyske Markinflation, som fuldstændig har ødelagt alle opsparede Værdier, enten det saa var i Form af Penge eller Forsikringer, og som har Skylden for den dybtgaaende økonomiske Krise. Hvis vi i Dag havde vore opsparede Markkapitaler fra før Krigen i Behold i Nordslesvig, vilde det se ganske anderledes ud end nu. Det er alle disse Kapitalers omtrent fuldstændige Bortfald i Forening med Krigens Rovdrift, der har skabt den uhyre Laanetrang i vor Landsdel.

At den danske Rigsdag i fuld Enighed har ydet os en storstilet Hjælp, blev den Gang anerkendt af det ærede Medlem og burde ogsaa anerkendes nu, og hans Paa-

stand om, at denne Hjælp ydes ensidigt og partisk imod tyske Interesser, er absolut urigtig og falder tilbage paa det ærede Medlem selv. Fra en Kilde, som selv det ærede Medlem vist ikke vil have noget at indvende imod, er dette omtalt, nemlig af Hr. Ernst Schröder i „Korrespondenz-bureau Nordschleswig“, hvor han skriver i Oktober Maaned 1927: Den fra visse Sider nærede Frygt, at der ikke gaves tyske Nordslesvigere Midler fra Laanekassen og Hypoteklaanefonden, er, som det var at vente, ubegrundet. Og hvis det ærede Medlem havde henvendt sig til sin Medkandidat Hr. Boy Jepsen fra Tinglev, vilde han af denne have kunnet faa at vide, at han ogsaa havde faaet Laan i Hypoteklaanefonden, og er en ivrig Mellemand for Laansøgere i Hypoteklaanefonden, og man kan vel ikke antage, at han ikke ogsaa befordrer Ansøgninger fra sine tysksindede Medborgere. Det er altsaa fuldstændig urigtigt.

Det ærede Medlem udtalte i Slutningen af sin Tale, at han med Glæde havde lagt Mærke til den venlige Modtagelse, som Professor Scheel og Dr. Schifferer havde faaet i København; han hilste det som et godt Tidens Tegn, og han ønskede ikke, at dette kulturelle og aandelige Samarbejde skulde knyttes til en mulig forudgaaende Løsning af visse Stridsspørgsmaal og Stridspunkter. Ogsaa vi ønsker dette Samarbejde knyttet, og vi vil indtil videre, og indtil vi bliver overbevist om det modsatte, tro, at det er rene og gode Motiver, der staar bag Ønsket ogsaa fra tysk Side — selv om det kommer fra Kiel.

Men naar Professor Scheel i Forordet til det nye Tidsskrift skriver om visse ideelle Hindringer eller Modstande, der kan standse dette Arbejde, saa ved han, at det er store tyske Folkekredses Stilling til Grænsen, der er med til at skabe og berede disse Vanskeligheder. Ingen enkelt Mand har vel saa stor Indflydelse paa Forholdet mellem de to Folk som Føreren for det tyske Mindretal i Nordslesvig paa Grund af hans Fortid og hans Kendskab til alle Forhold dernede, og det er med Beklagelse, vi maa fastslaa, at særlig ogsaa det ærede Medlems Stilling til Grænsen er med til at skabe disse Vanskeligheder for det gode Forhold mellem de to Folk, idet han ved mange Lej-